

at de andre Etaters lavt lønnede Funktionærer heller ikke kunde faa Gavn af vort Forslag om Huslejetillæg, og man tænkte altsaa her paa Funktionærerne under Post-, Telegraf- og Toldvæsenet. Da det nu fra alle Sider maa indrømmes, at der i Aar virkelig er Dyretid her i vort Land, at det er uhyre vanskeligt for saadanne Funktionærer og Arbejdere, hvis Lønninger ere holdte saa lavt nede som dem, Talen er om her, at slaa sig igennem dermed, forekommer det mig, at der var al Grund til at udstrække denne Lovs Virkninger, saaledes at det blev et almindeligt Dyretidstillæg eller et midlertidigt Lønningsstillæg til alle lavt lønnede Funktionærer, alle dem, hvis Lønninger vare under det Maksimum, som er fastsat ved denne Lov, de 1,500 Kr. Jeg vil tillade mig at henstille dette Spørgsmaal til den højtærede Ministers Overvejelse, og jeg kunde ogsaa ønske, at denne Sag maatte i Aar blive overvejet i et Udvalg, saaledes at man derigennem kunde se, hvilken finansiell Rækkevidde en saadan Udvidelse vilde faa. For øvrigt kan jeg ikke andet end anbefale Forslaget, som det foreligger, kun at det forekommer mig i Aar at være alt for indskrænket, saa at det burde udvides noget.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde meget rigtigt opmærksom paa, at dette Lovforslags Rækkevidde blev mindre og mindre Aar for Aar. Han gjorde opmærksom paa, at det for indeværende Aar, altsaa for Aaret 1906—1907, er noget mindre — han nævnede 27,000 Kr. mindre — end for det foregaaende Aar. Han nævnede, at det var c. 10,000 Kr. mindre for Krigs- og Marineministeriernes Vedkommende, tror jeg nok, og at det skyldtes vistnok de i Fjor vedtagne Lønningslove. Men for det kommende Aar vil det blive betydeligt mindre i Omfang, end det er i Aar, thi Orlogsværftets Arbejdere faa jo deres Forhold ordnede paa Finansloven i Aar, og dette vil medføre, at den væsentligste Del af dem, som nu komme ind under den midlertidige Lønningslov, ikke mere ville falde ind derunder, idet de efter Bestemmelsen i § 4 ville blive udelukkede derfra. Det midlertidige Tillæg, de hidtil have haft, er jo taget med ind i den Dagløn, der nu bliver fastsat paa Finansloven. Endvidere ville jo de Lønningslove, vi have vedtaget her i Dag, nemlig Lønningslovene for Centraladministrationen, medføre, at ogsaa en Del af dem, der hidtil ere komne ind

under det midlertidige Lønningstillæg, ville komme til at staa udenfor. Med andre Ord, dette Forslag vil herefter faa en meget liden Rækkevidde.

Da man i sin Tid, i 1899 var det vistnok, gik med til et Forslag som dette, var det jo, fordi man endnu paa det Tidspunkt havde det saaledes, at Lovgivningsmaskineriet her i Landet ikke virkede normalt; man stod overfor en Række Lønningskrav, man ikke kunde afvise, men man stod saaledes, at man havde Følelsen af, at det var ikke let at komme til noget Resultat, at komme til nogen Enighed derom. Saa vedtog man en midlertidig Foranstaltning, der, om jeg saa maa sige, lovgav over en Bank for alle Funktionærer med under 1500 Kr. Det var til at begynde med en ret omfattende Foranstaltning; det drejede sig om ikke smaa Beløb. Lidt efter lidt er man nu, ved at tage Lønningslovene op en for en ad ordinær Vej, ved at undersøge hver enkelt Etats Forhold og fastsætte ny Lønninger for dem, til Dels kommen ud af denne Lov og man vikler sig efterhaanden mere og mere ud af den. Og jeg skulde synes, det vilde være et væsentligt Tilbage-skridt, om man nu pludselig sprang over i det gamle Forhold, Forholdet fra 1899, aabnede Sluserne og sagde: Herefter gælder Loven for alle Funktionærer, hvad enten deres Lønninger ere ordnede ved ny Love eller ej. Saa sad man i det igen, som man har siddet siden 1899, og der vilde atter gaa en meget rum Tid, inden man arbejdede sig ud af det igen.

Regeringen er jo enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i, at de stigende Priser paa Livsfornødenheder maa bevirke, at man tager Lønningsspørgsmaalet op for de forskellige Etater. Regeringen har vist dette i Gerning ved at nedsætte en Kommission angaaende Lønningsforholdene for de tre store Etater, og denne Kommission har jo ikke alene den Opgave at skaffe Ligelighed til Veje mellem Lønningerne indenfor de tre Etater, men den har udtrykkelig i Kommissoriet faaet til Opgave at foreslaa Forhøjelser af Lønningerne for Funktionærer op til 1,500 Kr. Dette vil jo blive Forhøjelser, der ikke faa en midlertidig Karakter. Ganske vist motiveres de ved den øjeblikkelige Dyretid; men naar de en Gang ere givne, ville Funktionærerne blive ved at beholde dem, ogsaa naar de nuværende høje Priser paa Livsfornødenheder falde væk. De midlertidige Lønningstillæg, som gives enten motiverede